

Cățelușul țopăie, vesel. Apoi, chicotește,
și chicotește, și chicotește.

„Îmi place jocul acesta”, spuse el.
„Hai să-l jucăm în fiecare zi!”

Kitty stă cu spatele la un perete
și mama ei o măsoară
să vadă cât a crescut.

„De ce,” întreabă pisicuța, „sunt prea mică?”

Acum, vulpița își dorea să plouă.

„Vreau să fac **pleosc, pleosc, pleosc,**
cu cizmele mele noi”, spuse vulpița.

Dar afară, cerul era albastru.
„Niciun semn de ploaie azi, vulpița mea”, spuse tatăl ei.

Micuțul Pup o la la fugă și se ascunde într-o găleată.

Mama lui îl găsește însă destul de repede.

„Hai, ieși afară, e timpul să mergem la culcare
toți câțelupi care s-au jucat azi”, spune mama lor.

„Dar eu **NU** vreau să merg la culcare!” repetă micul Pup.

„Jucăriile tale”, răspunse mama, „deja dorm adânc!”
„Somn ușor, pisicuță curioasă, nu mai sta cu ochii deschiși!”

„De ce?” se mai întrebă pisicuța, în timp ce pleoapele
i se închideau ușor. Apoi, se cufundă
într-un somn adânc.

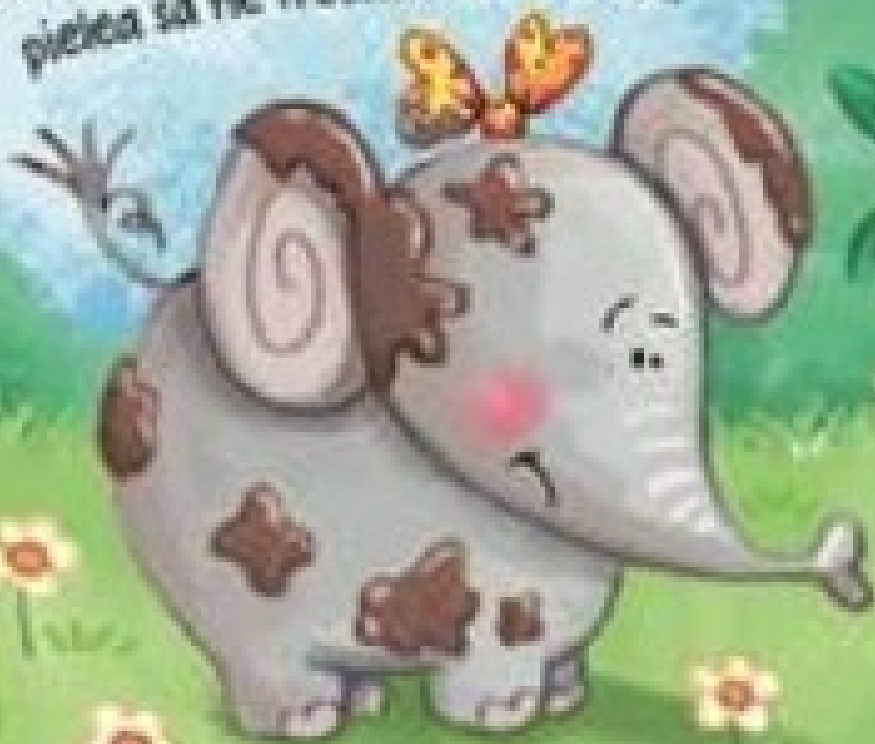
„Homul argintu scoate abur spre cer.
Privește stelele, e timpul tău să visezi.
Cuuuu-cuuuu-cuuuu!”

pleosc!

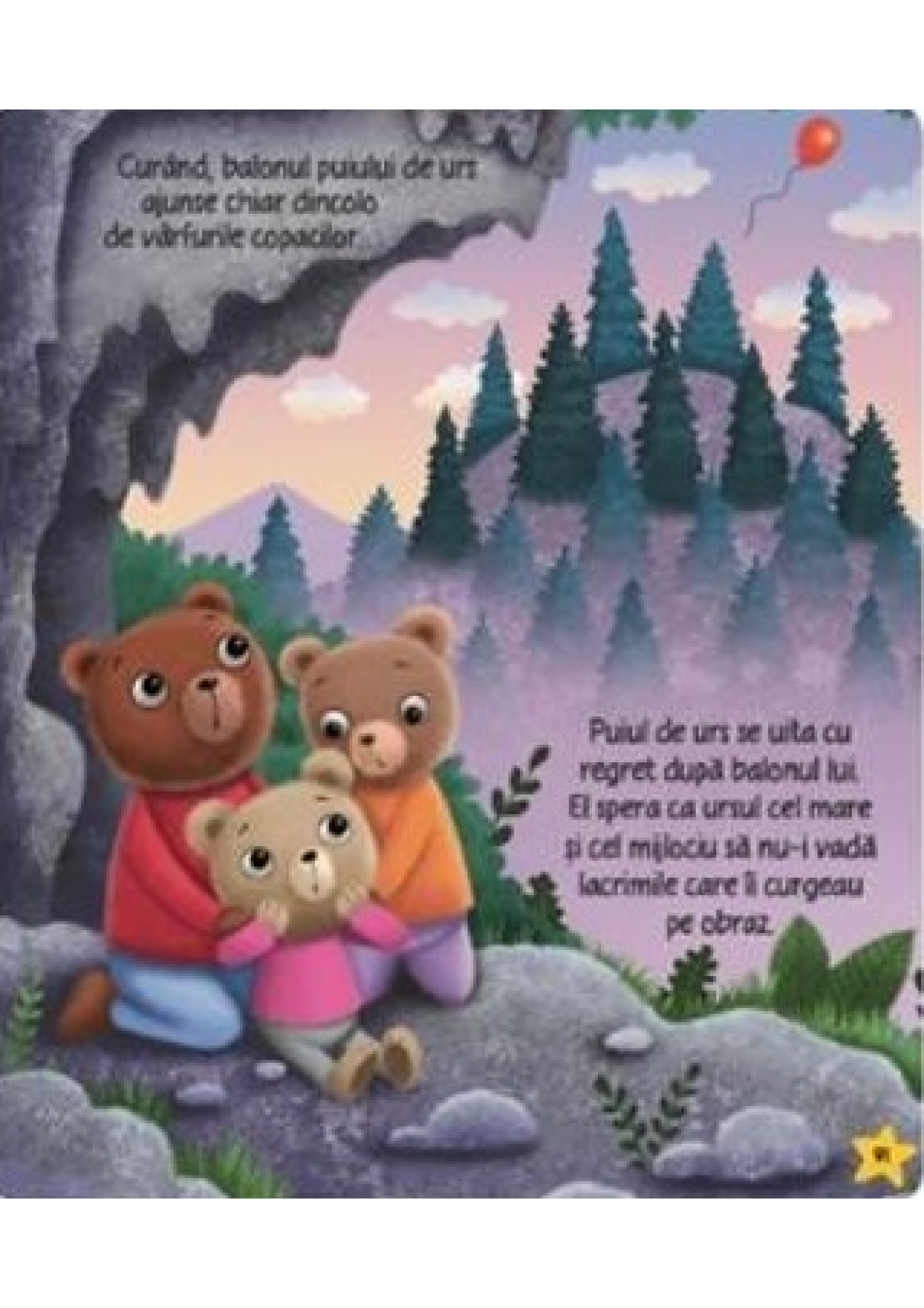
pleosc!

pleosc!

Acest pui de elefant, care este o fetiță, s-a murdărit
și trebuie o stropire scurtă cu apă, după care
pielea să fie frecată bine de tot.

Puiul de elefant trebuie să-și curețe
cu grijă toată pielea.

Curând, balonul puului de urs
ajunse chiar dincolo
de vârfulie copacilor

Puul de urs se uita cu
regret după balonul lui.
El spera ca ursul cel mare
și cel mijlociu să nu-i vadă
lacrimile care îi curgeau
pe obraz.

